COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 12.3.2018
COM(2018) 92 final

2018/0041 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește distribuția transfrontalieră a fondurilor de plasament colectiv

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2018) 54} - {SWD(2018) 55}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Comisia a adoptat astăzi un pachet de măsuri menite să aprofundeze **uniunea piețelor de capital** și Comunicarea intitulată „Finalizarea uniunii piețelor de capital până în 2019 – este timpul să accelerăm ritmul”. Pachetul include prezenta propunere și o propunere de regulament privind facilitarea distribuției transfrontaliere a fondurilor de plasament colectiv, care modifică, de asemenea, Regulamentele (UE) nr. 345/2013[1] și 346/2013[2], precum și o propunere preferitoare la un cadru favorabil privind obligațiunile garantate, o propunere referitoare la un cadru favorabil privind furnizorii europeni de servicii de finanțare participativă (ECSP) pentru întreprinderi, o propunere privind legea aplicabilă efectelor față de terți ale cesiunilor de creanțe și o comunicare privind legea aplicabilă efectelor patrimoniale ale tranzacțiilor cu titluri de valoare.

Prezenta propunere modifică anumite dispoziții ale Directivei 2009/65/CE[3] și ale Directivei 2011/61/UE[4], cu scopul de a reduce barierele normative din calea distribuției transfrontaliere a fondurilor de investiții în UE. Se preconizează că aceste noi măsuri vor reduce costurile suportate de administratorii de fonduri atunci când se extind la nivel transfrontalier și ar trebui să sprijine sporirea comercializării transfrontaliere a fondurilor de investiții. Intensificarea concurenței în UE va permite investitorilor să aibă la dispoziție mai multe posibilități de alegere și să beneficieze de o rentabilitate sporită.

Prezenta propunere a fost prevăzută în Programul de lucru al Comisiei pentru 2018[5] și ar trebui să fie privită în contextul mai larg al **Planului de acțiune privind uniunea piețelor de capital**[6] și al **evaluării la jumătatea perioadei privind uniunea piețelor de capital**[7], care vizează instituirea unei autentice piețe interne de capital prin remedierea fragmentării piețelor de capital, prin înlăturarea barierelor normative din calea finanțării economiei și prin sporirea ofertei de capital pentru întreprinderi. Barierele normative, și anume cerințele de comercializare, taxele regulamentare și cerințele administrative și de notificare impuse de statele membre, reprezintă un factor puternic de descurajare a distribuției transfrontaliere a fondurilor. Aceste bariere au fost identificate ca răspuns la **Cartea verde privind uniunea**

---

1 Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc (JO L 115, 25.4.2013, p. 1).

2 Regulamentul (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social (JO L 115, 25.4.2013, p. 18).

3 Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), JO L 302, 17.11.2009, p. 32.

4 Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010, JO L 174, 7.7.2011, p. 1.

5 Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Programul de lucru al Comisiei pentru 2018 - O agendă pentru o Europă mai unită, mai puternică și mai democratică.

6 Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Plan de acțiune privind edificarea unei uniuni a piețelor de capital [COM(2015) 468 final].

7 Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor referitoare la evaluarea la jumătatea perioadei a Planului de acțiune privind uniunea piețelor de capital [COM(2017) 292 final].

pieţelor de capital[8], la **cererea de contribuţii privind cadrul de reglementare al UE pentru serviciile financiare**[9] şi la **consultarea publică referitoare la barierele din calea distribuţiei transfrontaliere a fondurilor de investiţii**[10].

Fondurile de investiţii sunt produse de investiţii create cu unicul scop de a pune în comun capitalul investitorilor şi de a investi colectiv respectivul capital prin intermediul unui portofoliu de instrumente financiare, cum ar fi acţiuni, obligaţiuni şi alte titluri de valoare. În UE, fondurile de investiţii pot fi clasificate ca organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) şi fonduri de investiţii alternative (FIA), administrate de administratori de fonduri de investiţii alternative (AFIA). OPCVM-urile sunt reglementate de Directiva 2009/65/CE, iar FIA de Directiva 2011/61/UE. Directiva 2011/61/UE este completată de patru cadre care reglementează activitatea fondurilor:

- Regulamentul (UE) nr. 345/2013 privind fondurile europene cu capital de risc;
- Regulamentul (UE) nr. 346/2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social;
- Regulamentul (UE) 2015/460[11] privind fondurile europene de investiţii pe termen lung şi
- Regulamentul 2017/1131[12] privind fondurile de piaţă monetară.

Scopul comun al acestor norme este, în special, de a facilita distribuţia transfrontalieră, asigurând, în acelaşi timp, un nivel ridicat de protecţie a investitorilor.

Normele privind fondurile de investiţii din UE permit administratorilor de fonduri să distribuie şi, cu câteva excepţii, să şi gestioneze respectivele fonduri în întreaga UE. Deşi fondurile de investiţii din UE au cunoscut o creştere rapidă, cu o valoare totală a activelor administrate de 14 310 miliarde EUR în iunie 2017[13], piaţa fondurilor de investiţii din UE este încă organizată în mod predominant ca o piaţă naţională: 70 % din totalul activelor administrate sunt deţinute de fonduri de investiţii înregistrate în vederea efectuării de operaţiuni de vânzare doar pe piaţa lor internă[14]. Numai 37 % din OPCVM-uri şi aproximativ 3 % din FIA sunt înregistrate în vederea efectuării de operaţiuni de vânzare în mai mult de trei state membre. În comparaţie cu Statele Unite, piaţa din UE este mai mică în ceea ce priveşte activele administrate. Cu toate acestea, în UE există mult mai multe fonduri (58 125 în UE, faţă de 15 415 în SUA)[15]. Acest lucru înseamnă că fondurile din UE sunt, în medie, semnificativ mai mici, ceea ce are un impact negativ asupra economiilor de scară, a taxelor plătite de către investitori şi a modului în care piaţa internă funcţionează în cazul fondurilor de investiţii.

---

8 Cartea verde intitulată „Crearea unei uniuni a pieţelor de capital”, COM(2015) 63 final.

9 Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic şi Social European şi Comitetul Regiunilor: Cerere de contribuţii - Cadrul de reglementare al UE pentru serviciile financiare, COM(2016) 855 final.

10 https://ec.europa.eu/info/publications/consultation-cross-border-distribution-investment-funds_en.

11 Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European şi al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiţii pe termen lung (JO L 123, 19.5.2015, p. 98).

12 Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European şi al Consiliului din 14 iunie 2017 privind fondurile de piaţă monetară (JO L 169, 30.6.2017, p. 8).

13 Asociaţia europeană a administratorilor de fonduri şi de active (EFAMA), *Quarterly Statistical Release Q2 2017*.

14 Această cifră include aşa-numitele fonduri „round-trip”, adică fondurile al căror domiciliu este stabilit de către administrator într-un alt stat membru şi care sunt apoi distribuite exclusiv pe piaţa unde este stabilit administratorul.

15 EFAMA, *Fact Book 2017* şi Investment Company Institute (ICI), *Fact Book 2017*.

În prezenta propunere se recunoaște, de asemenea, faptul că există și alți factori care frânează distribuția transfrontalieră a fondurilor de investiții în UE, factori neincluși în domeniul său de aplicare. Printre acești factori se numără regimurile fiscale naționale aplicabile fondurilor de investiții și investitorilor, lanțurile de distribuție verticale și preferințele culturale pentru produsele de investiții interne.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere este prezentată împreună cu o Propunere de regulament privind facilitarea distribuției transfrontaliere a fondurilor de plasament colectiv și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 345/2013 și (UE) nr. 346/2013. Prezenta propunere conține modificări ale anumitor dispoziții aplicabile distribuției transfrontaliere a fondurilor de investiții prevăzute în Directiva 2009/65/CE și în Directiva 2011/61/UE. Aceste dispoziții au fost identificate ca împovărătoare sau insuficient de clare și au permis impunerea unor cerințe suplimentare (suprareglementare) atunci când au fost transpuse în sistemele juridice naționale. Aceste modificări sunt conforme cu obiectivele directivelor, care vizează instituirea unei piețe unice pentru fondurile de investiții și facilitarea distribuției transfrontaliere a fondurilor de investiții. De asemenea, propunerea aliniază normele prevăzute de diferitele cadre legislative aplicabile fondurilor de investiții. Prin urmare, este asigurată coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Prioritatea absolută a Comisiei este aceea de a consolida economia UE și de a stimula investițiile în vederea creării de locuri de muncă. Un element esențial al **Planului de investiții pentru Europa**[16], care vizează consolidarea economiei Europei și încurajarea investițiilor în toate cele 28 de state membre, este crearea unei piețe unice de capital mai profunde – o **uniune a piețelor de capital**. Piețele de capital mai profunde și integrate vor îmbunătăți accesul întreprinderilor la capital, sprijinind totodată dezvoltarea de noi oportunități de investiții pentru deponenți.

Prezenta propunere este complementară acestui obiectiv și constituie o **acțiune prioritară prevăzută în evaluarea la jumătatea perioadei privind uniunea piețelor de capital**[17], deoarece conține măsuri menite să înlăture barierele care există pe piața de capital. Prezenta propunere contribuie la dezvoltarea unor piețe de capital mai integrate, deoarece le permite investitorilor, administratorilor de fonduri și întreprinderilor care fac obiectul investițiilor să beneficieze într-o mai mare măsură de avantajele generate de piața unică.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temeiul juridic**

Prezenta acțiune legislativă se încadrează în domeniul competenței partajate, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Aceasta vizează facilitarea stabilirii și a prestării de servicii în cadrul pieței unice, dezvoltând și punând în aplicare principiile generale ale dreptului de stabilire și a liberei prestări a serviciilor consacrate la articolele 49 și 56 din TFUE.

[16] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1507119651257&uri=CELEX:52014DC0903

[17] Alte inițiative vizează, de asemenea, facilitarea investițiilor transfrontaliere, de exemplu îndrumări privind standardele existente la nivelul UE pentru tratamentul investițiilor transfrontaliere în UE și soluționarea pe cale amiabilă a litigiilor în materie de investiții.

Prezenta propunere se bazează pe articolul 53 alineatul (1) din TFUE, care este temeiul juridic al Directivei 2009/65/CE [fostul articol 47 alineatul (2) din Tratatul de instituire a CE] și al Directivei 2011/61/UE. În prezent, piața internă pentru fondurile de investiții nu poate să funcționeze la întregul său potențial din cauza barierelor normative. Printre aceste bariere se numără punerea în aplicare divergentă la nivel național a dispozițiilor celor două directive menționate, din cauza căreia fondurile de investiții nu beneficiază pe deplin de libertățile prevăzute în tratate. Anumite modificări ale normelor existente sunt propuse pentru a spori claritatea și armonizarea, atunci când este necesar. Aceste modificări sunt menite să remedieze efectele negative ale obstacolelor identificate care împiedică accesul pe piață al administratorilor care doresc să propună fondurile lor de investiții într-un alt stat membru prin furnizarea de servicii la nivel transfrontalier sau prin înființarea unei sucursale în acel alt stat membru. Propunerea sugerează alinierea normelor aplicabile OPCVM-urilor și AFIA și, de asemenea, include noi măsuri de eliminare a barierelor din calea distribuției transfrontaliere a fondurilor.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Prezenta propunere respectă principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE).

Conform principiului subsidiarității, Uniunea poate acționa numai dacă obiectivele avute în vedere nu pot fi realizate de statele membre în mod individual. Problema identificată, și anume existența barierelor normative în calea distribuției transfrontaliere a fondurilor de investiții, nu se limitează la teritoriul unui singur stat membru. În consecință, obiectivul propunerii este asigurarea faptului că piața internă a serviciilor fondurilor de investiții funcționează fără sincope, de exemplu prin armonizarea (suplimentară a) cerințelor privind punerea la dispoziția investitorilor a unor structuri locale în statele membre gazdă. De asemenea, uniformitatea și securitatea juridică a exercitării libertăților prevăzute în tratat pot fi asigurate mai bine printr-o acțiune întreprinsă la nivelul UE.

- **Proporționalitatea**

Prezenta propunere respectă principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. Măsurile propuse sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivului de reducere a barierelor normative din calea distribuției transfrontaliere a fondurilor de investiții în cadrul UE. Barierele normative rămase necesită o acțiune a UE care să permită instituirea unui cadru armonizat și nu pot fi eliminate doar de către statele membre.

Evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere conține estimări inițiale privind economiile de costuri, pe baza unor ipoteze faptice și realiste. Propunerea va reduce sarcina și costurile de asigurare a conformității suportate de fondurile de investiții, prin eliminarea cerințelor împovărătoare, precum și a complexității inutile și a insecurității juridice aferente normelor care reglementează distribuția transfrontalieră a fondurilor. În consecință, propunerea nu depășește ceea ce este necesar pentru a soluționa problemele la nivelul UE.

- **Alegerea instrumentului**

Prezenta propunere modifică Directiva 2009/65/CE și Directiva 2011/61/UE. Prin urmare, alegerea unei directive ca instrument de modificare a normelor existente prevăzute în directivele menționate este opțiunea cea mai adecvată pentru a se asigura eliminarea barierelor identificate.

Obiectivul noilor proceduri privind precomercializarea și retragerea notificării, introduse prin prezenta propunere, este conform cu obiectivul Directivei 2009/65/CE și al Directivei 2011/61/UE, și anume facilitarea accesului pe piață al administratorilor de fonduri de plasament colectiv. Aceste proceduri armonizează practicile divergente introduse în unele state membre în domeniile care nu au fost armonizate. Ținând seama de faptul că statele membre trebuie fie să își completeze, fie să își modifice legislația națională care reglementează accesul administratorilor de fonduri de investiții pe piețele lor, o directivă care să introducă aceste noi proceduri în cadrul juridic existent al UE este cea mai potrivită alegere.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

În cadrul activității de pregătire a prezentei propuneri, Comisia a efectuat o evaluare aprofundată a dispozițiilor relevante ale Directivei 2009/65/CE și ale Directivei 2011/61/UE și a cerințelor suplimentare impuse de statele membre.

Această evaluare a arătat că, în pofida succesului său relativ, piața unică nu a reușit să își valorifice întregul potențial de distribuire transfrontalieră a fondurilor de investiții, deoarece fondurile încă se confruntă cu numeroase bariere. În plus, cadrul juridic actual nu prevede o transparență suficientă în ceea ce privește cerințele juridice și practicile administrative care nu intră sub incidența armonizării introduse de Directiva 2009/65/CE și de Directiva 2011/61/UE. Evaluarea Comisiei a arătat că statele membre adoptă abordări foarte diferite în ceea ce privește cerințele referitoare la informațiile publicitare și verificările acestora. Există, de asemenea, diferențe importante în ceea ce privește taxele și tarifele percepute de autoritățile naționale competente pentru sarcinile de supraveghere în conformitate cu Directiva 2009/65/CE și cu Directiva 2011/61/UE. Toate acestea constituie bariere în calea distribuției transfrontaliere pe scară mai largă a fondurilor de investiții.

- **Consultările cu părțile interesate**

Răspunsurile primite în cadrul celor două consultări au sugerat că barierele normative din calea distribuției transfrontaliere a fondurilor de investiții au împiedicat realizarea în totalitate a beneficiilor pieței unice. Prima consultare, **Cartea verde privind uniunea piețelor de capital**, a fost lansată la 18 februarie 2015. A doua consultare, **cererea de contribuții privind cadrul de reglementare al UE pentru serviciile financiare**, a fost lansată la 30 septembrie 2015.

Informații suplimentare privind practicile naționale au fost solicitate **din partea autorităților competente și a Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA)**. La cererea Comisiei, ESMA a efectuat, în 2016, o anchetă în rândul autorităților competente, în cadrul căreia a solicitat detalii cu privire la practicile naționale în vigoare în domenii cum ar fi taxele regulamentare și cerințele de comercializare.

Pe baza răspunsurilor primite în urma Cărții verzi privind uniunea piețelor de capital, a cererii de contribuții și a anchetei efectuate de ESMA, Comisia a lansat, la 2 iunie 2016, o **consultare publică privind distribuția transfrontalieră a fondurilor de investiții**[18]. Având în vedere feedbackul deja primit, consultarea a vizat obținerea de exemple concrete de

[18] https://ec.europa.eu/info/publications/consultation-cross-border-distribution-investment-funds_en.

probleme întâmpinate și de dovezi cu privire la impactul acestora. Pentru a primi un număr mare de răspunsuri, Comisia a organizat, împreună cu asociațiile administratorilor de active și cu membrii acestora, **campanii de informare itinerante** în principalele centre de administrare de active din UE, adică Luxemburg, Franța, Irlanda, Regatul Unit, Germania și Belgia. S-au organizat mai multe reuniuni și teleconferințe la care au participat asociații naționale și europene ale investitorilor, iar consultarea a fost prezentată **Grupului de utilizatori de servicii financiare** la 15 septembrie 2016. S-au primit în total 64 de răspunsuri: 52 din partea unor asociații sau întreprinderi, 8 din partea unor autorități publice sau organizații internaționale și 4 din partea unor persoane fizice. Cele mai multe răspunsuri au arătat că barierele normative au fost un factor puternic de descurajare a distribuției transfrontaliere.

La cererea Comisiei și pe baza dovezilor primite, ESMA a efectuat, în 2017, **o nouă anchetă, în continuarea celei dintâi**, pentru a obține informații suplimentare cu privire la anumite practici de comercializare și cerințe de notificare din statele membre.

De asemenea, Comisia a organizat reuniuni cu sectorul fondurilor de investiții și cu asociațiile europene ale investitorilor pentru a obține mai multe informații. La 30 mai 2017, un **chestionar** privind diversele domenii acoperite de distribuția transfrontalieră a fondurilor de investiții a fost trimis unui număr de opt organisme comerciale. Chestionarul a vizat în mod special cuantificarea costurilor cauzate de barierele normative din calea distribuției transfrontaliere și determinarea potențialelor avantaje de care ar beneficia administratorii de active și investitorii în urma eliminării acestor bariere. Răspunsurile primite au sugerat că aceste costuri cauzate de barierele normative sunt substanțiale, reprezentând între 1 și 4 % din cheltuielile globale ale unui fond de investiții. De asemenea, în octombrie 2017 s-a efectuat o **anchetă specifică**, în cadrul căreia au fost reprezentate în mod egal 60 de fonduri de investiții de dimensiuni mici, mijlocii și mari, selectate printr-o procedură de eșantionare aleatorie stratificată. Ancheta a confirmat relevanța barierelor normative și necesitatea unei acțiuni la nivelul UE.

Comisia a consultat, de asemenea, părțile interesate în iunie și iulie 2017, prin intermediul unei **evaluări inițiale a impactului**[19]. Cele cinci răspunsuri primite din partea unor administratori de active, a unor asociații ale acestora și a unor asociații ale consilierilor financiari au susținut inițiativa Comisiei de a reduce barierele din calea distribuției transfrontaliere a fondurilor de investiții.

- **Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

Comisia s-a bazat pe informații și date furnizate de Morningstar[20] și de Asociația europeană a administratorilor de fonduri și de active (EFAMA), precum și pe rapoarte și studii de piață elaborate de societăți private. În plus, s-a analizat literatura de specialitate, în special literatura privind impactul distribuției transfrontaliere asupra concurenței și a comportamentului preconizat al consumatorilor.

- **Evaluarea impactului**

În vederea pregătirii prezentei inițiative, s-a efectuat o evaluare a impactului.

[19] https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2017-3132069_en.

[20] Morningstar este un furnizor de studii de cercetare și de date în domeniul investițiilor.

La 1 decembrie 2017, Comitetul de analiză a reglementării a emis un aviz pozitiv cu recomandări menite să îmbunătățească și mai mult proiectul de raport de evaluare a impactului. Proiectul de raport a fost modificat în consecință, pentru a ține seama de observațiile Comitetului[21]. Principalele modificări recomandate de Comitet au vizat următoarele aspecte:

- factorii care afectează distribuția transfrontalieră neacoperiți de inițiativă;
- o descriere, în scenariul de referință, a inițiativelor recente care au un impact (indirect) asupra distribuției transfrontaliere a fondurilor;
- structura, prezentarea, evaluarea și compararea opțiunilor, precum și
- prezentarea, documentarea și calificarea metodelor cantitative și a rezultatelor acestora.

Raportul revizuit de evaluare a impactului și rezumatul acestuia sunt publicate împreună cu prezenta propunere[22].

Raportul de evaluare a impactului analizează mai multe opțiuni de politică. Pe baza evaluării acestora, opțiunile de politică reținute sunt următoarele:

(a) cerințele naționale de comercializare ar trebui să fie mai transparente la nivel național și la nivelul UE. În plus, definiția precomercializării prevăzută în Directiva 2011/61/UE ar trebui să fie armonizată, iar procesul de verificare a materialelor publicitare ar trebui să fie formulat mai clar;

(b) taxele regulamentare ar trebui să fie mai transparente la nivelul UE și ar trebui să se introducă principii de înalt nivel pentru a se asigura o coerență sporită în ceea ce privește modul în care sunt determinate taxele regulamentare;

(c) alegerea structurilor menite să-i sprijine pe investitorii locali ar trebui să fie lăsată la latitudinea administratorilor fondurilor de investiții, oferindu-se garanții investitorilor;

(d) procedurile și cerințele în materie de actualizare a notificărilor și retragere a notificării cu privire la utilizarea pașaportului de comercializare ar trebui să fie armonizate într-o mai mare măsură.

Împreună, aceste opțiuni de politică reduc în mod semnificativ barierele normative. Acestea sporesc potențialul de a avea mai multe fonduri comercializate la nivel transfrontalier, îmbunătățesc concurența, reduc fragmentarea pieței și oferă investitorilor mai multe posibilități de alegere în UE. Opțiunile de politică reținute generează, de asemenea, beneficii indirecte, datorită impactului lor social și asupra mediului. O distribuire transfrontalieră sporită ar trebui să conducă la mai multe oportunități de a investi în fonduri de investiții care vizează obiective sociale sau de mediu. La rândul său, acest lucru ar putea să accelereze dezvoltarea domeniilor menționate.

Pentru toate fondurile de investiții comercializate în prezent la nivel transfrontalier în UE, se preconizează că, împreună, opțiunile de politică reținute vor conduce la reduceri anuale de costuri cuprinse între 306 și 440 de milioane EUR (costuri recurente). Reducerile de costuri unice se preconizează că vor fi chiar și mai mari: între 378 și 467 de milioane EUR. Aceste

[21] Avizul Comitetului de analiză a reglementării SEC(2018)129 final.

[22] Raportul de evaluare a impactului [SWD(2018)54 final] și rezumatul acestuia [SWD(2018)55 final].

reduceri ale costurilor ar trebui să stimuleze dezvoltarea mai multor activități transfrontaliere și să sprijine o piață unică mai integrată a fondurilor de investiții.

Prezenta directivă acoperă opțiunile de politică (c) și (d). Regulamentul care este propus separat acoperă opțiunile de politică (a) și (b).

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Prezenta propunere ar trebui să conducă la reduceri semnificative ale costurilor suportate de administratorii de fonduri de investiții care distribuie sau intenționează să distribuie respectivele fonduri la nivel transfrontalier în UE. Aceste reduceri ale costurilor vor avea un efect pozitiv în special asupra administratorilor de fonduri care administrează fie un număr mai mic de fonduri de investiții, fie fonduri de investiții ale căror active au o valoare puțin semnificativă, deoarece aceștia dispun de o bază mai mică de repartizare a costurilor.

Deși prezenta propunere nu vizează în mod direct întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), acestea vor beneficia în mod indirect de dispozițiile prezentei propuneri. Sporirea distribuției transfrontaliere a fondurilor de investiții va accelera în practică creșterea fondurilor de investiții din UE și a investițiilor acestora în IMM-uri, în special a investițiilor efectuate din fonduri cu capital de risc.

- **Drepturile fundamentale**

Prezenta propunere promovează drepturile consacrate în Carta drepturilor fundamentale („carta”). Principalul obiectiv al prezentei inițiative este facilitarea dreptului de a presta servicii în orice stat membru, astfel cum se prevede la articolul 15 alineatul (2) din cartă, asigurându-se faptul că nu există niciun fel de discriminare, nici chiar indirectă, pe motive de cetățenie [punând în aplicare în continuare articolul 21 alineatul (2) din cartă]. În fine, interzicerea abuzului de drept, și anume a libertății de a presta servicii, va fi luată în considerare în mod corespunzător, astfel cum se prevede la articolul 54 din cartă.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Prezenta propunere nu are niciun impact bugetar pentru Comisie.

5. ALTE ELEMENTE

- **Evaluare**

O evaluare a prezentei directive și a Regulamentului privind facilitarea distribuției transfrontaliere a fondurilor de plasament colectiv și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 345/2013 și (UE) nr. 346/2013 va fi efectuată după 36 de luni de la data transpunerii prezentei directive. Comisia se va baza pe o consultare publică și pe discuții cu ESMA și cu autoritățile competente.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Propunerea are ca obiect următoarele modificări:

(1) Modificări ale Directivei 2009/65/CE (articolul 1)

Se propune eliminarea articolului 77 din Directiva 2009/65/CE. Cerințele consolidate în materie de informații publicitare sunt prevăzute în propunerea de regulament privind facilitarea distribuției transfrontaliere a fondurilor. Aceste principii stabilite cu privire la informațiile publicitare se vor aplica tuturor administratorilor de active care își

comercializează fondurile, indiferent de tipul fondurilor. Această modificare va asigura condiții de concurență echitabile și același nivel de protecție a investitorilor în toate statele membre.

Se propune eliminarea articolului 91 alineatul (3) din Directiva 2009/65/CE. Acesta prevede obligația statelor membre de a se asigura că actele lor cu putere de lege și actele lor administrative care reglementează comercializarea transfrontalieră a titlurilor de participare ale OPCVM-urilor pe teritoriul lor sunt ușor accesibile de la distanță, prin mijloace electronice și într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional. O propunere paralelă de regulament privind facilitarea distribuției transfrontaliere a fondurilor prevede norme specifice referitoare la transparența actelor cu putere de lege și a cerințelor naționale aplicabile informațiilor publicitare în cazul tuturor fondurilor de plasament colectiv. Aceste noi norme vor asigura colectarea și publicarea de către ESMA a unor informații cuprinzătoare, clare și actualizate.

Se propune modificarea articolului 92 din Directiva 2009/65/CE. Articolul menționat nu impune OPCVM-urilor obligația de a avea structuri locale în fiecare stat membru în care acestea sunt comercializate. Cu toate acestea, în practică, multe state membre impun obligația de a avea pe teritoriul lor structuri pentru efectuarea plăților către deținătorii de unități, pentru răscumpărarea sau rambursarea unităților și pentru punerea la dispoziție a informațiilor pe care fondurile trebuie să le furnizeze. Câteva state membre solicită, de asemenea, ca aceste structuri locale să efectueze sarcini suplimentare, cum ar fi tratarea plângerilor sau îndeplinirea rolului de distribuitor local ori de reprezentant legal (inclusiv în cadrul contactelor cu autoritatea națională competentă).

Cerințele de a avea structuri locale sunt costisitoare și au o valoare adăugată limitată, ținând seama de posibilitatea de a utiliza tehnologiile digitale. Prin urmare, prezenta propunere interzice impunerea obligației prezenței fizice. Deși prevede ca în fiecare stat membru în care se desfășoară activități de comercializare să existe structuri la care să se recurgă în situații cum ar fi efectuarea unor operațiuni de subscriere, de plată sau de răscumpărare ori rambursare a unităților, prezenta propunere permite administratorilor de fonduri să utilizeze mijloace de comunicare electronice sau alte mijloace de comunicare la distanță cu investitorii. Informațiile și mijloacele de comunicare ar trebui să fie puse la dispoziția investitorilor în limbile oficiale ale statului membru în care se află investitorul.

Modificările aduse articolelor 17 și 93 din Directiva 2009/65/CE vizează alinierea, pentru diversele tipuri de fonduri și în toate statele membre, a procedurilor naționale prin care se poate modifica procedura de notificare aplicabilă OPCVM-urilor. În special, este necesar să se stabilească termene precise pentru comunicarea deciziilor autorităților competente cu scopul de a asigura uniformitatea normelor și a spori eficiența procedurilor aplicabile administratorilor de fonduri de plasament colectiv. Termenele precise sunt, de asemenea, necesare pentru asigurarea faptului că procedurile care reglementează modificările aduse informațiilor furnizate de AFIA în procesul de notificare sunt aliniate la Directiva 2011/61/UE.

În Directiva 2009/65/CE se adaugă un nou articol 93a pentru a completa procedurile de notificare cu condițiile aplicabile OPCVM-urilor care decid să își înceteze activitățile de comercializare într-un stat membru. Administratorilor de active li se permite să retragă notificarea comercializării OPCVM-ului lor numai în cazul în care cel mult 10 investitori care dețin până la 1 % din activele administrate de respectivul OPCVM au investit în acesta într-un stat membru identificat. Autoritățile competente ale statului membru de origine al

respectivului OPCVM vor verifica respectarea acestei cerințe, inclusiv în ceea ce privește transparența față de investitori și obligația de publicare a ofertei de răscumpărare. După retragerea notificării activităților de comercializare într-un stat membru, se vor aplica în continuare toate obligațiile de informare față de investitorii rămași.

(2) Modificări ale Directivei privind administratorii fondurilor de investiții alternative (DAFIA) (articolul 2)

În ceea ce privește Directiva 2011/61/UE, se propune adăugarea unei definiții a precomercializării la articolul 4 alineatul (1) și inserarea unui articol 30a care să prevadă condițiile în care un AFIA din UE poate desfășura activități de precomercializare. Este important să se prevadă garanții suficiente împotriva eventualelor eludări ale cerințelor Directivei 2011/61/UE care reglementează comercializarea FIA în statul membru de origine sau la nivel transfrontalier, în alt stat membru. Prin urmare, se permite unui AFIA să testeze în rândul investitorilor profesioniști o idee de investiții sau o strategie de investiții, dar acesta nu poate promova fără notificare un FIA stabilit, astfel cum se prevede în directivă. În plus, atunci când investitorii profesioniști solicită AFIA, în urma activităților de precomercializare desfășurate de acesta, să subscrie unități sau acțiuni ale unui FIA care este stabilit în cele din urmă sau ale unui FIA similar administrat de respectivul AFIA, această subscriere va fi considerată rezultatul comercializării.

Articolul 32a este inserat în Directiva 2011/61/UE pentru a completa procedurile de notificare cu procedura și condițiile aplicabile AFIA care doresc să își înceteze activitățile de comercializare într-un anumit stat membru. Un AFIA poate fi autorizat să retragă notificarea comercializării unui FIA din UE pe care îl gestionează numai în cazul în care cel mult 10 investitori care dețin până la 1 % din activele administrate de respectivul FIA au investit în acesta într-un stat membru identificat. AFIA trebuie să notifice autorităților competente ale statului său membru de origine cum îndeplinește condițiile privind retragerea notificării și publicarea unui anunț de retragere a notificării. AFIA trebuie, de asemenea, să notifice autorităților ofertele pe care le-a prezentat investitorilor pentru răscumpărarea unităților și a acțiunilor FIA care nu vor mai fi comercializate în statul lor membru. Toate cerințele în materie de transparență care trebuie respectate față de investitori în temeiul Directivei 2011/61/UE vor continua să se aplice investitorilor care își mențin investiția după retragerea notificării activităților de comercializare în statul membru selectat.

Articolul 43a este inserat în Directiva 2011/61/UE pentru a asigura un tratament consecvent al investitorilor de retail, indiferent de tipul de fond în care aceștia decid să investească. În cazul în care statele membre permit AFIA să comercializeze pe teritoriul lor unități sau acțiuni ale unor FIA către investitori de retail, respectivii AFIA ar trebui, de asemenea, să pună la dispoziția investitorilor de retail structuri la care să se recurgă în situații cum ar fi efectuarea unor operațiuni de subscriere, de plată sau de răscumpărare ori rambursare a unităților. În acest scop, AFIA vor putea să utilizeze mijloace de comunicare electronice sau alte mijloace de comunicare la distanță.

2018/0041 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește distribuția transfrontalieră a fondurilor de plasament colectiv

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene[23],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[24],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Un obiectiv comun al Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului[25] și al Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului[26] este asigurarea unor condiții de concurență echitabile între organismele de plasament colectiv și eliminarea restricțiilor din calea liberei circulații a unităților și a acțiunilor fondurilor de plasament colectiv în Uniune, asigurând în același timp o protecție mai uniformă a investitorilor. Deși aceste obiective au fost în mare parte realizate, anumite bariere îi împiedică în continuare pe administratorii de fonduri să beneficieze pe deplin de avantajele pieței interne.

(2) Normele propuse în prezenta directivă sunt completate de un regulament specific [*privind facilitarea distribuției transfrontaliere a fondurilor de plasament colectiv și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 345/2013 și (UE) nr. 346/2013*]. Acest regulament prevede norme și proceduri suplimentare privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM-uri) și administratorii de fonduri de investiții alternative (AFIA). Împreună, regulamentul menționat și prezenta directivă ar trebui să coordoneze mai strâns condițiile aplicabile administratorilor de fonduri

[23] JO C […], […], p. […].

[24] JO C , , p. .

[25] Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), *JO L 302, 17.11.2009, p. 32.*

[26] Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative (AFIA), *JO L 174, 1.7.2011, p. 1.*

care își desfășoară activitatea pe piața internă și să faciliteze distribuția transfrontalieră a fondurilor pe care le gestionează.

(3) Este necesar să se elimine lacunele de reglementare și să se alinieze procedura care reglementează notificarea autorităților competente cu privire la modificările pe care OPCVM-urile intenționează să le efectueze în legătură cu fondurile pe care le administrează la procedura prevăzută în Directiva 2011/61/UE.

(4) Regulamentul [*privind facilitarea distribuției transfrontaliere a fondurilor de plasament colectiv și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 345/2013 și (UE) nr. 346/2013*] stabilește noi norme care prevăd obligația Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare și proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza informațiile necesare, precum și formularele, modelele și procedurile care trebuie utilizate pentru transmiterea acestor informații în ceea ce privește administrarea fondurilor și începerea sau încetarea activităților de comercializare a fondurilor în temeiul Directivei 2009/65/CE și al Directivei 2011/61/UE. Prin urmare, dispozițiile acestor două directive care conferă ESMA competențe discreționare pentru a elabora standarde tehnice de reglementare și standarde tehnice de punere în aplicare privind notificările nu mai sunt necesare și, în consecință, ar trebui să fie eliminate.

(5) Regulamentul [*privind facilitarea distribuției transfrontaliere a fondurilor de plasament colectiv și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 345/2013 și (UE) nr. 346/2013*] consolidează și mai mult principiile aplicabile informațiilor publicitare reglementate de Directiva 2009/65/CE și extinde aplicarea acestora la AFIA, ceea ce are ca rezultat un standard ridicat de protecție a investitorilor, indiferent de tipul acestora. Prin urmare, dispozițiile corespunzătoare ale Directivei 2009/65/CE referitoare la informațiile publicitare și la accesibilitatea actelor cu putere de lege și a reglementărilor naționale relevante pentru regimul de comercializare a unităților OPCVM-urilor nu mai sunt necesare și, în consecință, ar trebui să fie eliminate.

(6) Dispozițiile Directivei 2009/65/CE care prevăd obligația OPCVM-urilor de a pune la dispoziția investitorilor structuri, astfel cum au fost puse în aplicare de anumite sisteme juridice naționale, s-au dovedit a fi împovărătoare. În plus, structurile locale sunt rareori utilizate de investitori în sensul preconizat în directivă. Metoda preferată de contact între investitori și administratorul fondului a devenit interacțiunea directă, fie pe cale electronică, fie prin telefon, în timp ce plățile și răscumpărările sunt executate prin intermediul altor canale. Deși aceste structuri sunt folosite în scopuri administrative, cum ar fi recuperarea transfrontalieră a taxelor regulamentare, astfel de chestiuni ar trebui, totuși, să fie abordate prin intermediul altor mijloace, inclusiv al cooperării între autoritățile competente. Prin urmare, ar trebui stabilite norme care să modernizeze și să precizeze cerințele privind punerea la dispoziția investitorilor de retail a unor structuri, însă statele membre nu ar trebui să impună obligația unei prezențe fizice. În același timp, normele ar trebui să asigure faptul că investitorii au acces la informațiile la care au dreptul.

(7) Pentru a asigura tratamentul coerent al investitorilor de retail, este necesar ca cerințele referitoare la structuri să se aplice și AFIA, în cazul în care statele membre le permit acestora să comercializeze pe teritoriul lor unități sau acțiuni ale FIA către investitori de retail.

(8) Absența unor condiții clare și uniforme privind încetarea comercializării unităților sau acțiunilor unui OPCVM sau ale unui FIA din UE într-un stat membru gazdă generează insecuritate economică și juridică pentru administratorii de fonduri. Prin

urmare, prezenta propunere stabilește condiții clare în care ar putea avea loc radierea, printre aceste condiții numărându-se și anumite praguri. Pragurile sunt indicative pentru situațiile în care un administrator de fond poate să considere că activitățile sale au devenit nesemnificative într-un anumit stat membru. Condițiile sunt stabilite astfel încât să echilibreze, pe de o parte, interesele administratorilor de fonduri de a putea să radieze fondurile comercializate atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute și, pe de altă parte, interesele investitorilor în fondurile respective din statul membru gazdă în cauză.

(9) Posibilitatea de a înceta comercializarea OPCVM-ului sau a FIA din UE într-un anumit stat membru nu ar trebui să-i afecteze pe investitori, nici să diminueze garanțiile de care aceștia beneficiază în temeiul Directivei 2009/65/CE sau al Directivei 2011/61/UE, în special în ceea ce privește dreptul lor de a primi informații exacte referitoare la activitățile pe care aceste fonduri continuă să le desfășoare.

(10) Există cazuri în care un AFIA care dorește să testeze apetitul investitorilor pentru o anumită idee de investiții sau strategie de investiții se confruntă, în cadrul diferitelor sisteme juridice naționale, cu tratamente divergente ale activităților de precomercializare. În unele state membre precomercializarea este permisă, dar definiția și condițiile aplicabile acesteia variază în mod considerabil. În alte state membre nu există însă conceptul de precomercializare. Pentru a remedia aceste divergențe, ar trebui să se stabilească o definiție armonizată a precomercializării și să se prevadă condițiile în care un AFIA din UE poate desfășura aceste activități.

(11) Pentru ca precomercializarea să fie recunoscută ca atare în temeiul prezentei directive, aceasta ar trebui să se refere la o idee sau la o strategie de investiții, fără să existe un FIA deja stabilit. În consecință, pe durata precomercializării, investitorii nu sunt în măsură să subscrie unități sau acțiuni ale unui FIA, deoarece fondul nu există încă și în această etapă nu ar trebui să se permită distribuirea de documente de ofertă, nici chiar în stadiul de proiect, către potențialii investitori. Cu toate acestea, în cazul în care în urma activităților de precomercializare, AFIA oferă spre subscriere unități sau acțiuni ale unui FIA care prezintă caracteristici similare cu cele ale ideii de investiții care a făcut obiectul precomercializării, ar trebui să se respecte procedura corespunzătoare de notificare a comercializării și AFIA nu ar trebui să poată invoca solicitarea inversă.

(12) Pentru a se asigura securitatea juridică, este necesar să se sincronizeze datele de aplicare ale actelor cu putere de lege și ale actelor administrative de punere în aplicare a prezentei directive și a Regulamentului [*privind facilitarea distribuției transfrontaliere a fondurilor de plasament colectiv și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 345/2013 și (UE) nr. 346/2013*] în ceea ce privește dispozițiile relevante în materie de informații publicitare și precomercializare. Este necesar, de asemenea, să se coordoneze împuternicirile acordate Comisiei pentru a adopta proiecte de standarde tehnice de reglementare și de standarde tehnice de punere în aplicare, astfel cum au fost elaborate de către ESMA, în temeiul Regulamentului [*privind facilitarea distribuției transfrontaliere a fondurilor de plasament colectiv și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 345/2013 și (UE) nr. 346/2013*] în domeniul notificărilor, al scrisorilor de notificare sau al înștiințărilor scrise referitoare la activitățile transfrontaliere care trebuie să fie eliminate prin prezenta directivă din Directiva 2009/65/CE și, respectiv, din Directiva 2011/61/UE.

(13) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative[27], statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, să transmită împreună cu notificarea măsurilor de transpunere unul sau mai multe documente în care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări ale Directivei 2009/65/CE

Directiva 2009/65/CE se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 17 se modifică după cum urmează:

(a) se inserează următorul alineat (8a):

„În cazul în care, ca urmare a unei modificări menționate la alineatul (8), OPCVM-ul nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente relevante menționate la alineatul (8) notifică societății de administrare în termen de 10 zile lucrătoare faptul că nu trebuie să pună în aplicare respectiva modificare.

În cazul în care modificarea menționată la alineatul (8) este pusă în aplicare după ce s-a efectuat notificarea în conformitate cu primul paragraf și ca urmare a respectivei modificări OPCVM-ul nu mai respectă prezenta directivă, autoritățile competente ale statului membru de origine al OPCVM-ului iau toate măsurile corespunzătoare în conformitate cu articolul 98.

În cazul în care modificarea menționată la alineatul (8) nu afectează respectarea prezentei directive de către societatea de administrare, autoritățile competente ale statului membru de origine al societății de administrare informează, în termen de 10 zile lucrătoare, autoritățile competente ale statului membru gazdă al societății de administrare cu privire la respectivele modificări.”

(b) se elimină alineatul (10).

(2) La articolul 18, se elimină alineatul (5).

(3) Se elimină articolul 77.

(4) La articolul 91, se elimină alineatul (3).

(5) Articolul 92 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 92

(1) Statele membre se asigură că societatea de administrare a OPCVM-ului instituie, în fiecare stat membru în care intenționează să comercializeze unități ale unui OPCVM, structuri menite să efectueze următoarele sarcini:

(a) procesarea ordinelor de subscriere, de plată, de răscumpărare și de rambursare ale investitorilor referitoare la unitățile OPCVM-ului, în conformitate cu condițiile stabilite în documentele de comercializare a OPCVM-ului;

[27] JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

(b) furnizarea de informații investitorilor cu privire la modalitatea de efectuare a ordinelor menționate la litera (a) și cu privire la modalitățile de plată a veniturilor realizate din răscumpărare și din rambursare;

(c) facilitarea tratării informațiilor referitoare la exercitarea de către investitori a drepturilor pe care le dobândesc în urma investițiilor lor în OPCVM în statul membru unde este comercializat OPCVM-ul;

(d) punerea la dispoziția investitorilor, pentru analiză și obținerea de copii, a următoarelor documente:

(i) regulile sau actele constitutive ale OPCVM-ului;

(ii) cel mai recent raport anual al OPCVM-ului;

(e) punerea la dispoziția investitorilor de informații relevante pentru sarcinile pe care le efectuează structurile, pe un suport durabil, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (m).

(2) Statele membre nu impun societății de administrare a OPCVM-ului obligația de a avea o prezență fizică în sensul alineatului (1).

(3) Societatea de administrare a OPCVM-ului se asigură că structurile menționate la alineatul (1) sunt de următoarele tipuri și au următoarele caracteristici:

(a) sarcinile lor sunt efectuate în limba oficială sau în limbile oficiale ale statului membru în care este comercializat OPCVM-ul;

(b) sarcinile lor sunt efectuate chiar de către societatea de administrare a OPCVM-ului sau de către o entitate terță care face obiectul reglementărilor aplicabile sarcinilor care urmează să fie efectuate sau de către ambele.

În sensul literei (b), în cazul în care structurile sunt operate de o entitate terță, numirea unei entități terțe face obiectul unui contract scris, în care se precizează care dintre sarcinile menționate la alineatul (1) nu sunt efectuate de către societatea de administrare a OPCVM-ului și că entitatea terță primește din partea societății de administrare a OPCVM-ului toate informațiile și documentele relevante.”

(6) La articolul 93, alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) În cazul unei modificări a informațiilor din scrisoarea de notificare înaintată în conformitate cu alineatul (1) sau al unei modificări a clasei de acțiuni care se comercializează, OPCVM-ul transmite autorităților competente ale statului membru de origine o notificare scrisă cu privire la aceasta cu cel puțin o lună înainte de a pune în aplicare respectiva modificare.

În cazul în care, ca urmare a unei modificări menționate la primul paragraf, OPCVM-ul nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente relevante notifică OPCVM-ului în termen de 10 zile lucrătoare faptul că nu trebuie să pună în aplicare respectiva modificare.

În cazul în care modificarea menționată la primul paragraf este pusă în aplicare după ce s-a efectuat notificarea în conformitate cu al doilea paragraf și, ca urmare a respectivei modificări, OPCVM-ul nu mai respectă prezenta directivă, autoritățile competente ale statului membru de origine al OPCVM-ului iau toate măsurile corespunzătoare în conformitate cu articolul 98, inclusiv, dacă este necesar, interzic în mod expres comercializarea OPCVM-ului.

În cazul în care modificările menționate la primul paragraf nu afectează respectarea prezentei directive de către OPCVM, autoritățile competente ale statului membru de origine al OPCVM-ului informează, fără întârziere nejustificată, autoritățile competente ale statului membru gazdă al OPCVM-ului cu privire la respectivele modificări.”

(7) Se inserează următorul articol 93a:

„*Articolul 93a*

(1) Autoritățile competente ale statului membru de origine al OPCVM-ului se asigură că OPCVM-ul poate înceta comercializarea unităților sale într-un stat membru în care acesta și-a notificat activitățile în conformitate cu articolul 93, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) niciun investitor care își are domiciliul sau sediul social într-un stat membru în care OPCVM-ul și-a notificat activitățile în conformitate cu articolul 93 nu deține unități ale respectivului OPCVM sau cel mult 10 investitori care își au domiciliul sau sediul social în respectivul stat membru dețin unități ale OPCVM-ului care reprezintă mai puțin de 1 % din activele administrate de OPCVM-ul în cauză;

(b) o ofertă generală de răscumpărare, fără taxe sau deduceri, a tuturor unităților OPCVM-ului deținute de investitori într-un stat membru în care OPCVM-ul și-a notificat activitățile în conformitate cu articolul 93 este făcută publică timp de cel puțin 30 de zile lucrătoare și este adresată în mod individual tuturor investitorilor din statul membru gazdă a căror identitate este cunoscută;

(c) intenția de a înceta activitățile de comercializare în statul membru în care OPCVM-ul și-a notificat activitățile în conformitate cu articolul 93 este făcută publică prin intermediul unui suport accesibil publicului care este uzual pentru comercializarea OPCVM-ului și potrivit pentru un investitor tipic al OPCVM-ului.

Informațiile menționate la literele (b) și (c) se furnizează în limbile oficiale ale statului membru în care este comercializat OPCVM-ul.

(2) OPCVM-ul trimite autorității competente a statului său membru de origine o scrisoare de notificare ce conține informațiile menționate la alineatul (1).

(3) În termen de cel mult 20 de zile lucrătoare de la primirea notificării menționate la alineatul (2), autoritățile competente ale statului membru de origine al OPCVM-ului transmit respectiva notificare autorităților competente ale statului membru în care se intenționează încetarea comercializării OPCVM-ului și ESMA.

După ce transmit dosarul de notificare prevăzut la primul paragraf, autoritățile competente ale statului membru de origine al OPCVM-ului notifică imediat OPCVM-ului această transmitere. Începând cu această dată, OPCVM-ul își încetează toate activitățile de comercializare a unităților sale în statul membru identificat în scrisoarea de notificare menționată la alineatul (2).

(4) OPCVM-ul continuă să furnizeze investitorilor care își mențin investițiile în OPCVM informațiile prevăzute la articolele 68-82 și la articolul 94.

(5) Statele membre autorizează utilizarea tuturor mijloacelor de comunicare electronice sau a altor mijloace de comunicare la distanță în sensul alineatului (4), cu

condiția ca informațiile și mijloacele de comunicare să fie puse la dispoziția investitorilor în limbile oficiale ale statului membru în care se află investitorii.”

(8) La articolul 95, se elimină alineatul (2) litera (a).

Articolul 2

Modificări ale Directivei 2011/61/UE

Directiva 2011/61/UE se modifică după cum urmează:

(1) La articolul 4 alineatul (1), între literele (ae) și (af) se inserează următoarea literă (aea):

„(aea) «precomercializare» înseamnă furnizarea directă sau indirectă de informații privind strategii de investiții sau idei de investiții de către un AFIA sau în numele acestuia către investitori profesioniști domiciliați sau înregistrați în Uniune pentru a testa interesul lor față de un FIA care nu este încă stabilit.”

(2) La începutul CAPITOLULUI VI se inserează următorul articol 30a:

„*Articolul 30a*

Condiții privind precomercializarea în Uniune de către un AFIA din UE

(1) Statele membre se asigură că un AFIA autorizat din UE poate desfășura activități de precomercializare în Uniune, cu excepția cazului în care informațiile prezentate potențialilor investitori profesioniști:

(a) se referă la un FIA stabilit;

(b) conțin trimiteri la un FIA stabilit;

(c) permit investitorilor să își asume angajamentul de a achiziționa unități sau acțiuni ale unui anumit FIA;

(d) echivalează cu un prospect, cu documentele constitutive ale unui FIA încă nestabilit, cu documente de ofertă, cu formulare de subscriere sau cu documente similare, aflate fie în stadiu de proiect, fie în forma finală, permițând investitorilor să ia o decizie în privința investiției.

(2) Statele membre se asigură că un AFIA din UE poate să desfășoare activități de precomercializare fără a avea obligația de a notifica aceste activități autorităților competente.

(3) Subscrierea de către investitorii profesioniști de unități sau acțiuni ale unui FIA stabilit în urma precomercializării în conformitate cu alineatul (1) ori de unități sau acțiuni ale unor FIA administrate sau comercializate de către un AFIA din UE care a practicat precomercializarea unui FIA încă nestabilit având caracteristici similare se consideră a fi rezultatul comercializării.”

(3) La articolul 31, se elimină alineatul (5).

(4) Articolul 32 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (7), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care, ca urmare a unei modificări planificate, administrarea FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori dacă AFIA nu ar mai respecta în alt mod prezenta directivă, autoritățile competente relevante informează AFIA în termen de 20 de zile lucrătoare că nu trebuie să pună în aplicare respectiva modificare.”;

(b) la alineatul (7), al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care modificările nu afectează conformitatea cu prezenta directivă a administrării FIA de către AFIA sau respectarea în alt mod de către AFIA a prezentei directive, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează în termen de o lună autoritățile competente ale statului membru gazdă al AFIA cu privire la respectivele modificări.”;

(c) se elimină alineatul (8).

(5) Se inserează următorul articol 32a:

„*Articolul 32a*

Încetarea comercializării de unități sau acțiuni ale unor FIA din UE în alte state membre decât statul membru de origine al AFIA

(1) Statele membre se asigură că un AFIA din UE poate înceta comercializarea de unități sau acțiuni ale unui FIA din UE pe care îl administrează în statul membru în care o notificare privind activitățile sale de comercializare a fost transmisă în conformitate cu articolul 32, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) niciun investitor care își are domiciliul sau sediul social în statul membru în care o notificare privind activitățile sale de comercializare a fost transmisă în conformitate cu articolul 32 nu deține unități sau acțiuni ale respectivului FIA sau cel mult 10 investitori care își au domiciliul sau sediul social în respectivul stat membru dețin unități sau acțiuni ale FIA care reprezintă mai puțin de 1 % din activele administrate de FIA în cauză;

(b) o ofertă generală de răscumpărare, fără taxe sau deduceri, a tuturor unităților sau acțiunilor FIA deținute de investitori în statul membru în care o notificare privind activitățile sale de comercializare a fost transmisă în conformitate cu articolul 32 este făcută publică timp de cel puțin 30 de zile lucrătoare și este adresată în mod individual tuturor investitorilor din respectivul stat membru a căror identitate este cunoscută;

(c) intenția de a înceta activitățile de comercializare pe teritoriul statului membru în care o notificare privind activitățile sale de comercializare a fost transmisă în conformitate cu articolul 32 este făcută publică prin intermediul unui mediu accesibil publicului care este uzual pentru comercializarea FIA și potrivit pentru un investitor tipic al FIA.

(2) AFIA trimite o notificare autorității competente a statului său membru de origine care conține informațiile menționate la alineatul (1).

(3) În termen de cel mult 20 de zile lucrătoare de la primirea notificării complete menționate la alineatul (2), autoritățile competente ale statului membru de origine al AFIA transmit respectiva notificare autorităților competente ale statului membru în care se intenționează încetarea comercializării FIA și ESMA.

După ce transmit dosarul de notificare prevăzut la primul paragraf, autoritățile competente ale statului membru de origine al AFIA notifică imediat AFIA această transmitere. Începând cu această dată, AFIA își încetează toate activitățile de comercializare a unităților sau acțiunilor FIA pe care îl administrează în statul membru identificat în scrisoarea de notificare menționată la alineatul (2).

(4) AFIA continuă să furnizeze investitorilor care își mențin investițiile în FIA din UE informațiile prevăzute la articolele 22 și 23.

(5) Statele membre autorizează utilizarea tuturor mijloacelor de comunicare electronice sau a altor mijloace de comunicare la distanță în sensul alineatului (4).

(6) La articolul 33, se elimină alineatele (7) și (8).

(7) Se inserează următorul articol 43a:

„*Articolul 43a*

Structuri puse la dispoziția investitorilor de retail

(1) Fără a aduce atingere articolului 26 din Regulamentul (UE) 2015/760[28], statele membre se asigură că fiecare AFIA instituie, în fiecare stat membru în care intenționează să comercializeze unități sau acțiuni ale unui FIA către investitori de retail, structuri menite să efectueze următoarele sarcini:

(a) procesarea ordinelor de subscriere, de plată, de răscumpărare și de rambursare ale investitorilor referitoare la unitățile sau acțiunile FIA, în conformitate cu condițiile stabilite în documentele de comercializare a FIA;

(b) furnizarea de informații investitorilor cu privire la modalitatea de efectuare a ordinelor menționate la litera (a) și cu privire la modalitățile de plată a veniturilor din răscumpărare și din rambursare;

(c) facilitarea manipulării informațiilor referitoare la exercitarea de către investitori a drepturilor pe care le dobândesc în urma investițiilor lor în FIA în statul membru unde este comercializat FIA;

(d) punerea la dispoziția investitorilor, pentru analiză și obținerea de copii, a următoarelor documente:

(i) regulile sau actele constitutive ale FIA;

(ii) cel mai recent raport anual al FIA;

(e) punerea la dispoziția investitorilor de informații relevante pentru sarcinile pe care le îndeplinesc structurile, pe un suport durabil, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2009/65/CE.

(2) Statele membre nu impun unui AFIA obligația de a avea o prezență fizică în sensul alineatului (1).

(3) AFIA se asigură că structurile menționate la alineatul (1) sunt de următoarele tipuri și au următoarele caracteristici:

(a) sarcinile lor sunt efectuate în limba oficială sau în limbile oficiale ale statului membru în care este comercializat FIA;

(b) sarcinile lor sunt efectuate chiar de către AFIA sau de către o entitate terță care face obiectul reglementărilor aplicabile sarcinilor care urmează să fie efectuate sau de către ambii.

În sensul literei (b), în cazul în care structurile sunt operate de o entitate terță, această numire face obiectul unui contract scris, în care se precizează care dintre sarcinile

[28] Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung, *JO L 123, 19.5.2015, p. 9*.

specificate la alineatul (1) nu sunt efectuate de către AFIA și că entitatea terță primește din partea AFIA toate informațiile și documentele relevante.”

Articolul 3

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică, până cel târziu la *[OP: a se introduce data - 24 de luni de la data intrării în vigoare]*, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Statele membre aplică respectivele acte de la *[OP: a se introduce data - 24 de luni de la data intrării în vigoare]*.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre transmit Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Evaluare

Până la *[OP: a se introduce data - 36 de luni de la data transpunerii prezentei directive]*, Comisia efectuează o evaluare a aplicării prezentei directive, pe baza unei consultări publice și în lumina discuțiilor purtate cu ESMA și cu autoritățile competente.

Articolul 5

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 1 alineatul (1) litera (b), articolul 1 alineatele (2) și (8), articolul 2 alineatul (3), articolul 2 alineatul (4) litera (c) și articolul 2 alineatul (6) se aplică de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Articolul 6

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,	*Pentru Consiliu,*
Președintele	*Președintele*